Donderdag 2 Mei 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4800

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Tel. 1448 Postbus 80 Willemstad Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Palestina-Rapport ongunstig ontvangen

Byrnes stelt spoedige ontruiming van Oostenrijk en Italie voor

Onenigheid over Italiaans vredesverdrag

Maar Joegoslavië krijgt Dalmatische eilanden

DE CONFERENTIE IN PARIJS.

door

Joseph Dynan.

Ingelichte kringen zeiden, dat Byrnes heeft aangedrongen op de gelijktijdige Geallieerde ontruiming van Italië en Oostenrijk zodra dat mogelijk is. Byrnes zou ook aan de overige Ministers die aan de conferentie in Parijs deelnemen, de onmiddellijke reductie van het aantal bezettingstroepen in Oostenrijk hebben voorgesteld. Hij vroeg den Ministers om de bezettingsgarnizoenen onmiddellijk te verminderen tot 15.000 man in elke Oostenrijkse zone en om de volledige evacuatie samen te doen vallen met de terugtrekking uit Italië.

Joseph E. Dynan

Molotov, die de vergadering leidde, bepaalde dat de quaestie niet kon worden besproken in verband met Italië, doch zou moeten worden opgeworpen indien en wanneer de Raad de Oostenrijkse regeling zou bespreken. Naar vermeld wordt zou Rusland tot nu toe zich verzet hebben tegen het Noordamerikaanse verzoek om de Oostenrijkse vraagstukken op de agenda van de conferentie te plaatsen.

Na de eerste week van arbeid aan de verdragen met Italië, de Balkanlanden en Finland, zijn de meningen der Ministers gesplitst over de voorstellen om een Geallieerde Raad van Toezicht te vestigen teneinde Italië's naleving van de bepalingen daarvan te verzekeren. Molotov, die het standpunt wijzigde hetwelk Rusland had ingenomen bij de conferentie te Londen in September, was thans hiertegen, aangezien hij zulks en schending van de Italiaanse souvereiniteit achtte. In verband hiermede wordt erop gewezen dat volgens de beslissing van September jl. gelijksoortige Geallieerde commissies ook toezicht zouden oefenen op de naleving der verdragen door Bulgarije, Roemenië en Hongarije. Byrnes stelde voor dat de commisse zou worden gemachtigd gedurende achttien maanden toezicht te oefenen op Italië of tot het land zijn plaats onder de Verenigde Landen zou hebben ingenomen.

Bidault bracht later een bezoek aan Byrnes in zijn hotel en confereerde bijna drie uren met hem. Tegen het einde liep Byrnes Benjamin Cohen, Raadgever van het Noordamerikaanse Departement van Buitenlandse Zaken, binnen. Toen de bijeenkomst eindigde vergezelden Byrnes en Cohen Bidault naar de lift en schudden zij elkaar warm de hand. Allen weigerden bekend te maken wat er besproken was, doch men gelooft, dat de besprekingen Frankrijks verlangen betrof om het Ruhrgebied en het Rijnland af te scheiden van Duitsland alsook Byrnes' voorstel voor een pact van 25 jaren om te waken tegen de Duitse herbewapening.

Bij het maken van het voorstel voor de ontruiming van Oostenrijk en Italië zou Byrnes er volgens conferentie-kringen erop hebben gewezen, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten de aanvoerlijnen door Italiaans gebied nodig hebben zolang zij in Oostenrijk blijven. Hij zeide, dat de Verenigde Staten de verdragen met Oostenrijk en Italië gelijktijdig wilden tekenen. Hieraan werd toegevoegd, dat Washingtons bedoeling duidelijk is om alle troepen uit elk gebied behalve Duitsland terug te trekken zodra zulks mogelijk is.

De Ministers waren aanvankelijk van plan om Woensdag tweemaal te vergaderen, doch de bijeenkomst van de namiddag werd afgelast omdat de agenda niet ver genoeg van tevoren was voorbereid. Met ingang van Donderdag echter komt de Raad tweemaals daags bijeen teneinde het werk te bespoedigen (Parijs, (AP) 1.5).

TRUMAN SPRAK MET BIDAULT.

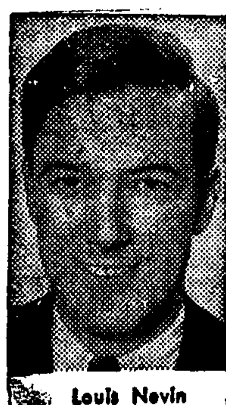
Officiële kringen in Parijs zeiden, dat President Truman in een telefonisch onderhoud met Bidault beloofde, dat de verzochte Noordamerikaanse lening aan Frankrijk op weg was. Truman zou ook de steun van de Verenigde Staten beloofd hebben om Frankrijks voedselvereisten tegemoet te komen, vooral in tarwe, gedurende de volgende maanden. De Fransen waren zichtbaar verrukt door het nieuws. Bidault keerde opgewekt naar de Quai d'Orsay terug na een conferentie van drie uren in het Noordamerikaanse hoofdkwartier met Byrnes, die den President telefoneerde, terwijl Bidault erbij aanwezig was.

In het transatlantisch onderhoud spraken de President en Bidault over een verscheidenheid van onderwerpen, die de wereldpolitiek raken en de methoden om de vrede te bewaren en te versterken. De grootste aandacht werd geschonken aan de voorgestelde lening aan Frankrijk en stappen om de voedseltekorten van het land te dekken. Bidaults besprekingen met Truman en Byrnes werden als allerhartelijkst beschreven. De President deelde Bidault mede, dat de vooruitzichten voor de lening goed waren (Parijs, (AP)1.5).

DE BESPREKING DER VREDESVERDRAGEN.

door

Louis Nevin.

Louis Nevin

Bij de aanvang van de tweede week hunner besprekingen over de Europese vredesverdragen vergrootten de Ministers hun pogingen om tot overeenstemming te komen inzake het Italiaans verdrag, waarbij de Dalmatische eilanden en de behandeling der oorlogsmisdadigers een plaats innemen op de agenda van heden. Uit Noordamerikaanse kringen werd vernomen dat op een bijeenkomst van de plaatsvervangers der Ministers gisteravond besloten om de behandeling der oorlogsmisdadigers alsook de Dalmatische quaestie op de agenda van heden te zetten. Men zeide niet welke oorlogsmisdadigers onder de loupe zouden worden genomen.

De Ministers namen zich voor om vandaag twee keer te vergaderen teneinde vele punten van meningsverschil uit de weg te ruimen vóór Vrijdag waarbij men verwachting Joegoslavische en Italiaanse experts zullen verschijnen om te getuigen over de Italiaans—Joegoslavische grens en Triëst.

Er is enige hoop, dat de quaestie van de Frans-Italiaanse grens waarover weinig meningsverschil bestaat, heden door de Raad zal worden afgehandeld en dat de toekomst van de Dodecanesen-eilanden en de Italiaanse koloniën wederom zal worden besproken. De commissies die uitgezonden werden om een en ander ter plaatse te gaan bekijken, bereiken de verschillende gebieden gisteren zodat men niet verwacht, dat zij vóór Zaterdag rapport zullen uitbrengen. Berichten uit het gebied zeiden dat de commissie er overal Italiaanse vlaggen zagen wapperen. Er is nog enig meningsverschil over de Italiaanse kolonie Libye, waarvoor de Britten de onafhankelijkheid hadden voorgesteld; de Fransen een Italiaans voogdijschap; de Verenigde Staten een voogdijschap der Verenigde Landen en Rusland een tweevoudig voogdijschap voor elke kolonie onder een der grote mogendheden met Italiaanse bijstand. Een lid van de Italiaanse afvaardiging die koloniaal expert is deelde aan de Associated Press mede, dat Italië bereid is zijn „fascistische veroveringen" in Abessinië en Albanië prijs te geven, doch protesteert tegen de afneming van Libye, Eritrea en Somaliland, welke hij noemde „een klein deel dat door Italië verkregen werd op het groot koloniaal banket waar andere grote mogendheden het grootste deel namen". Er zijn 120.000 Italianen op een totale bevolking van 800.000 in Libye en 72.000 op een totaal van 600.000 in Eritrea. De afgevaardigde zeide, dat de koloniën Italië veel geld gekost hebben. Hij legde uit dat Italië vóór de oorlog in Eritrea alleen 2000 millioen lires uitgaf.

De expert zeide, dat de Italiaanse regering en het volk zijn voor het Franse plan om de koloniën onder Italiaanse voogdij te plaatsen, hoewel het Noordamerikaanse voorstel van een voogdijschap der Verenigde Landen aanvaardbaar zou zijn, indien het gezag hoofdzakelijk in handen der Italianen werd gelegd. Gewoonlijk goed ingelichte waarnemers van de conferentie voorspelden dat de huidige zitting van de Raad binnen twee weken zou worden beëindigd. Zij zeiden dat de komende week zou worden besteed aan de Italiaanse en Balkan-vredesverdragen, en dat de Balkanverdragen ook nog in de derde week zouden worden besproken. Het grootste deel van de laatste week zou volgens hen worden besteed aan de bestudering der Duitse problemen (Parijs. (AP) 2.5).

BESLISSING OVER DALMATISCHE EILANDEN.

Louis Nevin seint in een spoedtelegram uit Parijs.

Britse kringen deelden mede, dat de Raad der Ministers de reeks van Dalmatische eilanden langs de Oostelijke kust van de Adriatische Zee aan Joegoslavië heeft toegekend. De Ministers zijn ontevreden over de voortgang die tot nu toe gemaakt is. Zij schaften de namiddagbijeenkomsten echter af en zijn van plan voortaan 's morgens bijeen te komen en in de namiddag informele besprekingen te voeren, waarbij men om beurten de verschillende hoofdkwartieren der Ministers zal bezoeken. Hedenmiddag vergadert de groep in het hoofdkwartier van Byrnes (Parijs, (AP) 2.5).

Burggraaf Alexander (links), de nieuwe Gouverneur Generaal van Canada, wordt begroet door Premier Mackenzie King na zijn aankomst in het Union Station te Ottawa.

ATTLEE OVER HET PALESTINA-RAPPORT.

Arabieren en Joden ontevreden.

Groot Brittannië vroeg aan de Verenigde Staten om militaire en financiële hulp bij de uitvoering van de gezamenlijke politiek ten aanzien van Palestina. Ondertussen laaide de ontevredenheid over de Brits-Noordamerikaanse onderzoekingen op. Joden en Arabieren vallen het rapport aan. De Arabieren in Palestina hebben een staking afgekondigd voor Vrijdag en vroegen de nabuurlanden waar de Arabieren wonen om mee te doen. Het Hoge Comité der Arabieren heeft aan Washington en Londen protesttelegrammen gestuurd, waarin men vraagt om een onafhankelijke staat. Attlee zeide, dat Engeland wil weten in hoeverre de Noordamerikaanse regering gereed is militaire en financiële verantwoordelijkheid te delen inzake het bestuur van Palestina, welk land het als mandaat van de Volkenbond heeft geërfd.

Attlee zeide tot het Lagerhuis dat hij zekerheid wil hebben omdat Engeland alleen en voor lange tijd een verantwoordelijkheid op zich moet nemen. Volgens dit rapport worden er 100.000 Joden toegelaten in Palestina in tegenstelling van het Witboek van 1939 volgens hetwelk er 15.000 per jaar werden toegelaten. Attlee zeide, dat zulk een groot aantal niet meer kon worden toegelaten, zolang illegale legers niet ontbonden zijn en hun wapens hebben uitgeleverd.

Hij vroeg daarom de Joden en Arabieren de wapens neer te leggen.

Een Londense zegsman van de nieuwe Zionistische organisatie zeide, dat de gevolgtrekkingen van het rapport niet stroken met de feiten, omdat de feiten duidelijk wijzen op de noodzaak van een massale inwijking van meer dan een millioen Joden naar Palestina. (Londen, (AP) 2.5).

Brits-Indische verontwaardiging.

Jinnah, de voorzitter van de Muzelmanse Bond in Brits Indië, verklaarde, dat het Brits-Noordamerikaanse Palestina-rapport het grofste verraad van de aan de Arabieren gedane beloften is. (Nieuw Delhi, (AP) 2.5).

Arabische Bond treft maatregelen.

In Caïro verklaarde Abdoel Rahman Azzam Uasja, secretaris-generaal van de Arabische Bond, dat de Bond alle mogelijke maatregelen zal treffen tegen het Brits-Noordamerikaanse Palestina-rapport. Hij noemde het rapport schadelijk. De schade zou, volgens hem, spruiten uit het feit dat het rapport elementen van een schrikbewind plant. (Caïro, (AP) 2.5).

Joodse reactie verdeeld.

Bij 1 Mei-samenkomsten te Jeruzalem gewaagden Joodse sprekers van hun instemming met de voorgestelde inwijking van 100.000 Joden binnen Palestina, maar voor de rest hadden zij veel critiek op het Palestina-rapport. Het dagelijks bestuur van de „Jewish Agency" kwam in een speciale vergadering bijeen om het rapport te bekijken. (Jeruzalem, (AP) 2.5).

De Joodse ondergrond.

Het ondergrondse Joodse radio-station „Israels Stem" zeide, dat het Engeands-Noordamerikaanse rapport inzake de inwijking van 100.000 Joden toejuichte, maar zou voortgaan te strijden voor een onafhankelijke Joodse staat, Joodse inwijking en grootscheepse kolonisatie. (Jeruzalem, (AP) 2.5).

het nieuws van vandaag

Gelijk wij verwachtten is er een felle critiek losgebarsten op het rapport over Palestina van de Brits-Noordamerikaanse commissie. De Joden zijn ontevreden; wensen een Joodse staat. De Arabieren zijn woedend: zij wensen niet meer Joden in Palestina. De Muzelmannen in verschillende Arabische landen zijn in actie en zelfs in Brits Indië werd het rapport veroordeeld door den Mohammedaansen leider Mohammed Ali Jinnah.

In Engeland en de Verenigde Staten zelfs is men niet geheel tevreden. Attlee vreest dat de inwijking van zulk een groot aantal Joden moeilijkheden zal meebrengen. In de Verenigde Staten wil men er niet aan om de verantwoordelijkheid voor de gang van zaken in Palestina met Engeland te delen. Men wil zich niet in het wespennest wagen, vooral niet met strijdkrachten.

Zo staan de zaken dan, doch critick leveren is gemakkelijker dan zelf iets te doen en Palestina levert een der grootste problemen voor de diplomaten.

Vraagstukken die lang niet zo ingewikkeld zijn, geven op het ogenblik den Ministers die in Parijs conferen al hoofdbrekens genoeg. Men kan het vaak niet eens worden over de agenda en de onderwerpen zelf zijn nog moeilijker. Naar men zegt wordt thans het vredesverdrag voor Italië besproken en zodra de belangen van de grote mogendheden ergens maar in strijd zijn, moet men naar een compromis zoeken. Het is gewoon een verdeling van belangen der grote mogendheden en wij geloven trouwens niet, dat veel gewijzigd zal worden van wat thans beslist wordt.

Daar is bijvoorbeeld het vraagstuk van Oostenrijk. Byrnes wil zo alle Geallieerde troepen zo spoedig mogelijk weghalen, doch de Russen wensen niet zo spoedig te vertrekken uit dit vooruitgeschoven gebied in Europa en werken het voorstel dus tegen.

Over de vroegere Italiaanse koloniën is men het natuurlijk ook niet eens. Elk heeft een ander plan dat men voor zich het gunstigst acht. Over de Dalmatische eilanden werd men het echter spoedig eens. Alles komt aan Joegoslavië, zo werd hedenmorgen besloten. Over het betwiste gebied op het vasteland wordt nog gedebatteerd. Hoe de mensen die er wonen zelf er over denken, wordt uit het volgende gedemonstreerd. Dezer dagen ontving iemand op Curaçao een brief uit Fiume. De schrijver drong er evenwel op aan om bij een eventuele antwoord geen naam van het land te noemen waarin Fiume ligt. Wordt Italië genoemd dan krijgt de desbetreffende last met de Joegoslaven, wordt Joegoslavië genoemd, dan krijgt hij verwikkelingen met de Italianen. Het is voorwaar een vreemde wereld.

De Arbeidsregistratie in werking.

Alle werknemers met een jaarlijks inkomen van minder dan 10.000 G moeten zich binnen acht maanden laten registreren.

Het Bureau voor Sociale Zaken belegde Woensdagmiddag een persconferentie waarbij door de heren Debrot, Kroonenberg, Kroon en Pontilius biezonderheden werden medegedeeld betreffende de arbeidsregistratie, welke op 15 April jl. in werking is getreden.

De heer Kroonenberg zal zich ook naar Aruba begeven om deze quaestie te behandelen, omdat uiteraard de landsverordening voor het gehele gebiedsdeel geldt.

In het kort komt de arbeidsregistratie hierop neer, dat de overheid uitgebreide gegevens wenst van de Curaçaose arbeidsmarkt en dat deze zullen moeten worden verstrekt door de werkgevers en de werknemers.

Tot nu toe zijn ongeveer 570 bedrijven bezocht door ambtenaren van Sociale Zaken teneinde de verstrekking van deze gegevens door de werkgevers te vergemakkelijken, doch er zijn nog velen die de gewenste gegevens nog niet hebben verstrekt. Deze werkgevers zullen zich dus tot het Bureau voor Sociale Zaken moeten wenden om zulks alsnog te doen.

Gelijk in de landsverordening bepaald is zal de arbeidsregistratie binnen acht maanden na de inwerkingtreding moeten zijn voltooid. Alle werknemers die een inkomen van minder dan 10.000 gulden per jaar hebben zullen zich binnen deze tijd moeten laten inschrijven. Men zal daarbij verschillende gegevens moeten verstrekken o.a. het beroep dat men oefent, het overeengekomen loon dat men geniet, de nationaliteit enz. Daarbij zal men drie gelijkende pasfoto's moeten overleggen waarvan één zal worden ingeplakt in het werkboekje van den werknemer, één zal worden gebruikt voor het archief en één voor de registerkaart in het bezit van Sociale Zaken.

Elke arbeider zal dus in het bezit moeten zijn van een werkboekje en een werkgever zal iemand niet in dienst mogen nemen, tenzij hij in het bezit daarvan is.

Op elke regel zijn echter uitzonderingen en buiten deze regeling vallen schepelingen, militairen en geestelijken in het algemeen.

Onder loon wordt verstaan elke uitkering die de arbeider ontvangt, uitgezonderd de betaling voor overwerk en premies. Betaling in natura of in de vorm van kortingen valt er dus wel onder en zullen zo nauwkeurig mogelijk moeten worden vastgesteld.

Teneinde de registratie een zo vlot mogelijk verloop te doen hebben zijn reeds enkele fotografen aangezocht om met het werk te helpen. Men heeft ook een speciaal apparaat aangeschaft waarmede snel foto's kunnen worden gemaakt.

Vanzelfsprekend zal nog bekendmaking worden gegeven aan de verschillende verplichtingen die zowel door de werkgevers als door de werknemers moeten worden nagekomen. Het is evenwel goed, dat men een goed overzicht heeft van het geheel.

De arbeidsregistratie is Curaçao Nederland zelfs voor. In het moederland heeft men slechts een partiële registratie, welke voor bouwvakarbeiders geldt. In Curaçao wil men echter een volledig beeld hebben van de arbeidstoestand, teneinde daardoor het welslagen van sociale maatregelen die in de komende jaren zullen worden genomen beter te kunnen verzekeren. Er kunnen namelijk moeilijk sociale maatregelen worden genomen indien men niet over de nodige gegevens beschikt en er geen zeker toezicht bestaat. Zo zal deze registratie van nut zijn voor invaliditeits- en ouderdomsverzekeringen, het arbeidsbemiddelingsbureau etc. Men kan den vrijkomenden schutters en jongelui die van school komen dan ook beter de weg wijzen. Voorts kan men beter onderscheid maken tussen vreemdelingen en niet-vreemdelingen. En de loonstandaard kan beter bepaald worden.

Werkgevers zullen bij het aannemen van een arbeider uit zijn werkboekje nadere gegevens kunnen vernemen.

Bij wisseling van werkkring zal hiervan melding moeten worden gemaakt en dit zal ook in het werkboekje worden opgetekend.

Alleen degenen die huispersoneel in dienst hebben zullen niet verplicht zijn opgave daarvan te doen, omdat dit in de practijk niet zal gaan.

Het huispersoneel zal echter ook geregistreerd worden, zodat huisvrouwen die een bediende in dienst nemen het werkboekje ter inzage zullen kunnen vragen.

Men deelde ons mede dat de administratieve werkzaamheden tot een minimum zullen worden beperkt en dat daarom ook zo min mogelijk formulieren zullen worden ingevuld. Zo zullen de werkgevers die een arbeidsregister hebben vrijgesteld zijn van de handhaving van een register voor de werktijdenregeling van kantoor- en winkelpersoneel.

Voor de werknemers zal de registratie enkele kleine onkosten meebrengen. De foto's zullen samen 1.25 G kosten. Het werkboekje komt voor Nederlanders en Nederlandse onderdanen te staan op 0.50 G en voor vreemdelingen op 1G.

GELEIDE INFLATIE.

De President van de Nederlandse Bank, Mr. Leonardus J. A. Trip heeft Dinsdag in een eindverslag — vooraleer zijn ontslag te nemen — verklaard, dat de wereld zich beweegt in de richting van een geleide inflatie, waarbij een sterke toeneming van de openbare schuld valt te constateren; economische klassenverschillen vallen weg, mogelijk zal dit gepaard gaan met een stijging van het nominale nationale inkomen, toeneming van de geldomloop, verhoging van de kosten van sociale maatregelen en een bestendige verhoging van begrotingen en prijzen. De aandeelhouders van de Nederlandse Bank hebben Mr. Trip benoemd tot lid van de Beheerraad.

De nieuwe President is Mr. M. W. Holtrop oud-directeur van het Hoogeveenbedrijf van IJmuiden. (Aneta, Amsterdam.

KOFFIE VOOR NEDERLAND

De „Maaskerk" heeft 350 ton koffie, bestemd voor Nederland, aan boord genomen (Aneta, La Guayra, 1.5).

NIEUWS OVERAL

ITALIAANSE KONINGSPAAR NAAR ZWITSERLAND.

Italiaanse kringen in Bern verluiden dat de Italiaanse koninklijke familie binnen weinige dagen naar Zwitserland zal komen. Zij zou naar Génève gaan, waar ook Koning Leopold en een broer van de Prinses van Piemonte in ballingschap leven. (Bern, (AP) 2.5).

GEALLIEERDE TROEPEN PARADEREN IN TRIEST.

Ansa, het Italiaanse nieuwsbureau, meldt dat geallieerde troepen deelnemen aan de parade die op de eerste verjaardag van de geallieerde incomste in Triest zal worden gehouden. Ook liggen er in de haven van de betwiste stad twee Britse kruisers en een fregat. (Rome, (AP) 2.5.

VICTORIE-MONUMENT VERNIELD.

Een victorie-monument van Franco werd bijna volkomen vernield als gevolg van een bomontploffing welke in de ochtend van Dinsdag plaatsvond te Barcelona. Het victorie-beeld dat een gewicht heeft van drie ton smakte neer, doch niemand werd gewond. Voor zover bekend hebben nog geen arrestaties plaatsgevonden. Het monument werd opgericht op de hoek van de Paseo de Gracia en de Avenida del Generalissimo toen de zegevierende strijdkrachten van Franco de stad in 1939 binnenrukten (Barcelona, (AP)).

EEN VAARTUIG ONTPLOFT.

Een torpedojager-escorte ontplofte terwijl ammunitie gelost werd op de pier in het marinedepot te Earle (New Jersey). De marine gaf uiting aan de vrees, dat er „vele doden of gewonden" zijn. Aanvankelijk had men weinig biezonderheden betreffende de ontploffing, welke werd gevolgd door een brand op de pier (Earle, (AP)).

Het Hoofdkwartier van het derde marine-district maakte bekend, dat twee ontploffingen plaats vonden aan boord van de „Solar", een torpedojager-escorte, terwijl ammunitie werd gelost in het depot te Earle, New Jersey. Later zonk het schip bij de pier. De eerste ontploffing was van minder grote kracht en het grootste deel van het personeel had de kans om zich uit de voeten te maken. Verschillende gewonden zijn opgenomen in het leger-hospitaal in de buurt. De tweede ontploffing was van grote heftigheid. Andere vaartuigen verwijderden zich van de plek des onheils en voeren de stroom op.

Een zegsman van de marine maakte later bekend, dat acht personen vermist worden en 80 gewond zijn. De schatting van het aantal slachtoffers is echter niet volledig (Earle, (AP)).

BESPREKING PALESTIJNS RAPPORT.

Een woordvoerder van het Britse Departement van Buitenlandse Zaken zeide dat Bevin waarschijnlijk verschillende punten van het Palestijns rapport welke gisteren door Attlee in het Lagerhuis werden aangeroerd, met Byrnes zal bespreken (Londen, (AP) 2.5).

V.S. NIET VOOR INTERVENTIE IN PALESTINA.

Alex Singleton seint uit Washington, dat, hoewel de meeste leden van het Noordamerikaans Congres de voorgestelde inwijking van 100.000 Joden in Palestina schijnen goed te keuren, men niet gevoelt voor een rechtstreekse interventie in Palestina door de Verenigde Staten. Men wil de verantwoordelijkheid voor het onrustige Heilige Land overlaten aan de Verenigde Landen en gelooft dat een vertegenwoordiging daarvan alleen doeltreffend kan optreden. De Noordamerikaner zijn er niet voor om samen met Groot Britannië de ondankbare taak te verrichten om vrede te bewaren tussen de Arabieren en de Joden (Washington, (AP) 2.5).

RUSLANDS ONTWAPENINGSWIL.

De AP-berichtengaarder te Moskou, Eddy Gilmore, zeide in een radio-uitzending, dat er goede reden is aan te nemen, dat de Sovjets ontwapenen willen als de andere grote mogendheden zulks ook zouden doen. Gilmore zeide, dat Rusland zijn mankracht hard nodig heeft en dat het zijn leger niet lang op de been wenst te houden. Rusland wil hoe eer hoe liever de mensen uit het leger hebben (Londen, (AP) 2.5).

RELLETJES IN TIROL.

De Oostenrijkse regering maakte bekend, dat een algemene staking is afgekondigd in Noord-Tirol en dat er enkele relletjes en botsingen tussen de Tirolers en de Italiaanse politie in Zuid-Tirol plaats vonden als gevolg van de afwijzing van het Oostenrijks verzoek door de Ministers van Buitenlandse Zaken om Zuid-Tirol weer bij de Oostenrijkse republiek te voegen.

Een verklaring van Premier Leopold Figl zeide, dat de algemene staking begon om 7 uur en dat alle bedrijven, industrie en verkeer zijn stil gelegd. Alle winkels behalve de bakkerijen en melkcentrales zijn gesloten.

De verklaring zeide, dat de staking niet werd uitgeschreven door de regering of de gemeentelijke autoriteiten, doch een spontane reactie is tegen de beslissing over Zuid-Tirol (Wenen, (AP) 2.5).

NANKING CHINA'S HOOFDSTAD.

Nanking is officieel weer de hoofdstad van China geworden, aldus een rapport temidden van berichten dat de Nationale Vergadering omstreeks Juni weer zal samenkomen. Generaal Marshall hoopt een wapenstilstand met Mantsjoerije binnen enkele dagen te kunnen verwerkelijken.

Tsjen Li Foe, de Minister van Organisatie, heeft aan de pers medegedeeld, dat een commissie om een grondwet te ontwerpen binnen een maand bijeen kan komen (Nanking, (AP) 2.5).

TAAK DER VROUWEN.

Mevrouw de weduwe Roosevelt heeft in New York als voorzitster van de Commissie der Verenigde Volken inzake Mensenrechten een toespraak voor een subcomité gehouden. Mevrouw Roosevelt sprak over de status der vrouw. De vrouw heeft een grote taak, die niet voltooid zal zijn dan alleer mannen en vrouwen als mensen zonder onderscheid optrekken. Gij moet uw studie voortzetten om het punt te vinden, waar de vrouwen op precies dezelfde basis als de mannen komen te staan. Een van de eerste dingen, die beschouwd moeten worden, is de politieke deelneming der vrouwen in de regering. Zolang vrouwen geen politieke rechten hebben, zullen zij niet veel bereiken. De vrouwen der gehele wereld zien op ons (New York, (AP) 2.5).

Curaçao

MAALSLUITING BOSKOOP.

Morgenmiddag (Vrijdag) om 15 uur sluiting van de pakketpost voor de Boskoop. De malen voor gewone brieven en drukwerken gaan Zondagmorgen om half tien dicht.

POSTKANTOOR ZONDAGSE DIENST.

Zaterdag zal voor het Postkantoor in verband met de Bevrijdingsdag de Zondagsdienst gelden. D.w.z. het Postkantoor is alleen open voor verkoop van postzegels en aantekening van stukken tot 9.30 uur.

In verband hiermede komt de post die de Skymaster zal meebrengen pas Zondagmorgen in de bestelling of in de postbussen.

C.K.O. FORMULEERT COLLECTIEF ARBEIDSCONTRACT.

In verband met het door de Centrale van Koopvaardij Officieren (C.K.O.) te Rotterdam afgesloten arbeidscontract 1946 hielden officieren der koopvaardij, varende bij de KNSM enige bijeenkomsten in het Zeemanshuis, waarin bij onderling besluit besloten werd een collectief arbeidscontract te formuleren, waarin tot uiting worden gebracht de wensen der leden in verband met gages, arbeidsvoorwaarden en sociale voorzieningen, rekening houdende met de momenteel bestaande toestand in het scheepvaartbedrijf en de hoge levensstandaard in Nederland en de gedevalueerde Nederlandse gulden. Om de grondslag te leggen voor hun sociale voorzieningen, een fundatie, waarop in de toekomst kan worden voortgebouwd.

De bepalingen, opgesteld in dit contract, hebben ten doel het bestuur der C.K.O. te Rotterdam een leidraad te verschaffen van de geest, die onder deze leden heerst.

Tevens werd in een aan het bestuur gerichte brief door deze leden verzocht om een gecombineerde vergadering te willen bijeenroepen te Rotterdam, onder de leiding van den heer Cornelis W. van Driel, waarin deze voorstellen naar voren moeten worden gebracht en waarin vernietiging van het afgesloten contract in overweging zal worden genomen.

De text dezer bepalingen liggen ter inzage voor belanghebbenden en geïnteresseerden in het R.K. Zeemanshuis op Curaçao en op het kantoor der C.K.O. alhier.

NATIONALE FEESTDAG.

Overwegende dat door de Ministerraad in Nederland bepaald is, dat de 5e Mei, de dag der Duitse capitulatie, een nationale feestdag zal zijn; dat 5 Mei dit jaar op een Zondag valt, dat in verband hiermede de viering van de nationale feestdag voor dit jaar bepaald werd op 4 Mei as.; dat er geen bezwaar bestaat te bepalen, dat de Gouvernementskantoren op 4 Mei as. gesloten zullen zijn; heeft de Gouverneur goed gevonden te bepalen, dat op Zaterdag, 4 Mei as.:

1o. van zonsop- tot zonsondergang van de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en van de Gouvernementsvaartuigen, welke binnen deze haven liggen, de nationale vlag zal worden uitgestoken;

2o. de Gouvernementskantoren gesloten zullen zijn;

3o. voor de scholen vrijaf gegeven kan worden zonder dat deze vrije dag gerekend zal worden onder de in de artikelen 47 en 48 van het „Onderwijsbesluit 1935" (P.B. no. 49) bedoelde vijftig vacantie- en feestdagen.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Maracaibo.

29 April: David Penha, Jose Hands.

30 April: Francisco Martinez, Jose O. Rodriguez, Denisia Sophia, Federico E. Hands L., Ana C. H. C. de Hands, Carmen L. Paz de en Antonio J. D'Ampaire; Marcelino Pulgar Marillo, Laura M. de la C. R. L. de Pulgar Marcelino Pulgar A., Maack Lampe.

Maracaibo — Curaçao.

29 April: Carroll E. Steward, Willian Mc I., Elizabeth en Wilian Anderson; Ana Maria Espinoza.

30 April: Avis L. Ball, Pedro E. Portillo, Angela de en Aida R. Prince, Valentina L. Pirela, Rosa Levy Calderon.

Port au Prince — Curaçao.

29 April: Rose E. Defranc.

Trinidad — Curaçao.

29 April: Inez Austin, Arthur de Riggs, Osbert Wynn, William Ensign.

STEENBERGHE NAAR NEDERLAND.

Mr. Max. P. L. Steenberghe beëindigde zijn werkzaamheden in Washington als Voorzitter van de Nederlandse Economische Sectie, die ontbonden wordt en vertrekt via New York naar Nederland (Aneta).

WAARDEPAPIEREN.

Noordamerikaanse waardepapieren zullen een bevoorrechte positie innemen, wanneer de vrije handel op de Amsterdamse Beurs op 10 Mei aanstaande wordt hervat. Verkoop van Oud Bezit wordt in zoverre gereglementeerd dat 50% van de opbrengst geblokkeerd wordt, waartegenover van Noordamerikaanse waardepapieren bij verkoop slechts 40% wordt geblokkeerd.

De reden hiervan is het liquideren van Noordamerikaanse waardepapieren te bevorderen. Een fonds zal worden gevormd om de vroegere bezitters, die hun waardepapieren door Duitse beslagnemingen verloren, te vergoeden. Voorlopig zal dit fonds worden gevoed door en heffing van ¼% van alle beurstranssacties. Mogelijk zal de Regering voorschotten verstrekken aan dit fonds (Aneta).

FLESCHKE WERD BEVRIJD.

Volgens het „Vrije Volk" is de Duitsers Alfred Fleschke een Duitse spion die door de Duitsers gedurende de oorlog was aangesteld tot directeur van de Lippman-Rosenthal uit de gevangenis van Scheveningen bevrijd en door een Britsen officier, vergezeld door de verloofde van Fleschke, in een luxe-auto naar Duitsland gebracht, waar Fleschke nog verblijft. (Aneta)

COLLEGIALE HULP.

De Deense Journalistenvereniging heeft 44 voedselpakketten aan de Nederlandse Journalistenkring gestuurd (N.H.Crt.).

In Memoriam

Soeur Donata

Onder grote belangstelling van religieuzen en leken werd het stoffelijk overschot van de beminde Soeur Donata op het Zusterskerkhof van Habaai begraven.

Mgr. Verriet geassisteerd door Pater Vicaris en de Pastoor van „Wiesje" verrichtte de plechtige Absoute. Door 14 Paters werden de liturgische gezangen op voortreffelijke en indrukwekkende wijze uitgevoerd. Meer dan 70 Zusters, een viertal Fraters en vele dankbare gelovigen waaronder oudleerlingen, liepen eerbiedig en bedroefd in de lange begrafenisstoet van uit de kapel naar het graf.

In de kapel lag de overledene bijna geheel bedekt met schone bloemen en bouquetten, een blijk van grote dankbaarheid van verschillende personen voor de geëerde en beminde overledene.

Meer dan 10 auto's stonden voor de ingang van Habaai.

Misschien zult u vragen: waarvoor zulk een buitengewone belangstelling en biezondere dankbaarheid? Was het niet een eenvoudige afgeleefde en vergeten Zuster, die werd begraven?

Maar velen zullen antwoorden: Soeur Donata vergeten we nooit, zij was eenvoudig van harte en blijmoedig van zin, en haar leven, haar lange leven in ons midden was rijk aan verdiensten, zij was een der grootste weldoensters van Curaçao.

Van zich zelf mocht zij getuigen: „ik heb veel gebeden, veel geleden, veel gewerkt en ik ben nooit boos geweest." En wij kunnen getuigen dat zij niet alleen nooit kwaad is geworden, maar ook nooit kwaad heeft gesproken en niemand kwaad heeft gedaan. Integendeel zij heeft in haar leven zeer veel goed gedaan, heeft velen grote diensten bewezen, niets was haar te veel en alleen met een glimlach kon ze verklaren dat ze het druk had, maar met liefde ter liefde Gods de gevraagde gunst bewees.

Haar Oversten getuigden dat zij „een heilige was, en die haar in haar werk hebben gezien en vooral die van haar geestelijk werk rijke en rijpe vruchten hebben geplukt, getuigen dat zij hard heeft gewerkt voor het heil van vele zielen.

Wie telt de achterlijke kinderen en die te vroeg van school waren gegaan en die zij om zich verzamelde om het ontbrekende godsdienstonderwijs te geven, wie telt de grote mensen, wier kennis en waardering van hun godsdienst moest worden bijgewerkt, waarmee Pastoors en Paters niet klaar konden komen, analfabeten en mensen van buiten, die nog hun eerste H. Communie moesten doen, wilden trouwen of bekeren: Soeur Donata maakte ze klaar en bereidde ze degelijk voor.

Wat Broeder Josef z.g. was onder de Broeders, dat was Soeur Donata onder de Zusters van Roosendaal.

God alleen weet hoeveel goed zij gedaan heeft in haar lang en kostbaar en welbesteed leven. God alleen kan en zal haar naar waarde en verdiensten belonen.

Weinigen wisten dat zij bediend was en te laat hebben velen haar overlijden vernomen, zodat zij hun beminde en geëerde overledene de laatste eer niet hebben kunnen bewijzen, maar zeker zullen zij allen voor haar zielerust bidden en...... haar aanroepen.

Zij ruste in vrede, haar gedachtenis zij in ere!

R.B.

Persperikelen

door

GEORGE SEPPEN.

Wie bij Van Gelder op het ... in Amsterdam binnen..., kan „Dagblad Amigoe di Curaçao" kopen ad 20 cent per nummer en verder kranten uit heel Europa en Noord-Amerika.

Hij heeft tevens de gelegenheid om met verwondering het groeiend aantal bladen en blaadjes te zien dat heden ten dage in Nederland verschijnt.

Er zijn enkele goede bij, maar het overgrote deel is van min of meer twijfelachtige waardij.

De persvrijdom in ons na-oorlogse vaderland maakt dit mogelijk en rijp en groen kunnen ook telkenmale het daglicht ..., dat zij misschien uit een journalistiek oogpunt bekeken eigenlijk niet kunnen verdragen. Gelukkig vonden al enkele fusies plaats om financiële redenen, maar desniettemin komen er als meer nieuwe geluiden bij.

Ook de dagbladen in de middelbare gemeenten zijn velerlei. Er zijn heel wat illegale kranten geweest in de oorlogsjaren, die haar bestaan nu voortzetten als legale uitgaven.

Daarnaast zijn er talrijke zogenaamde **na-duikers** in de journalistiek, die gedurende de barre jaren rustig bleven doordraaien, en terstond na de bevrijding te worden getroffen door een verschijningsverbod en inbeslagneming van kantoren en drukkerij.

Zo zetelen de nieuwe dagbladen „Trouw" en het „Parool" in de gebouwen van de voormalige „Telegraaf" in Amsterdam, waarvan zij broederlijk een verdieping boven elkander hebben.

In de provincie duiken langzamerhand de oude kranten weer op en in Hilversum verschijnt sedert zeer onlangs weer de 75 jaar oude „Gooi- en Eemlander", die blijkbaar gezuiverd is.

Inmiddels had Hilversum onder meer een nieuw dagblad, genaamd „Gooische Klanken", dat stamt uit de illegaliteit, waarvan de Redactie weliswaar niet in de gebouwen van de oudere collega gevestigd is, maar welk blad, ... al bezwaren tegen de 75 jarige heeft.

Zo eenvoudig is deze krantenquestie overigens ook niet.

Het is vanzelfsprekend voor ..., die jaren buitenslands is geweest, enerzijds niet mogelijk de mérites van zulke gevallen na te gaan maar toch is andererzijds zo iemands kijk op de zaken wat objectiever en misschien daarom niet minder juist.

Dat lieden die, einde Februari nog, — ogenschijnlijk zonder gewetens bezwaar, — opnamen de ... demagogie vertogen van wijlen Goebbels, van het toneel verdwenen zijn, komt ons alleszins billijk voor, maar dat men van de andere zijde eenvoudigweg het blad, dat de zondaren in zijn gelederen had, wil vermoorden, is toch wel een beetje kras.

Een krant — die commercieel is opgezet in de vorm van een Naamloze Vennootschap of anderszins, is toch nog wel iets meer dan de Directie en de Redactie-staf. Zo'n Nederlandse Vennootschap draagt immers een zakelijk en onpersoonlijk karakter en kan toch op grond van misdragingen van één of meer harer vertegenwoordigers moeilijk worden gestraft als instelling zolang de grondslagen ervan niet met de wet of de moraal in strijd zijn.

En dit laatste kan van een dagblad, dat 75 jaar in eer en deugd heeft bestaan toch moeilijk worden verondersteld.

In het nummer van 24 Februari 1945, onder het hoofd „Europese ontwikkelingsmogelijkheden", werd het volgende fraaie opgenomen:

„Thans staat het aan de Oder en het hangt alleen af van de standvastigheid der Duitse soldaten of het hier zal worden vastgehouden en weer naar het Oosten worden teruggedreven dan wel zijn stormloop naar het Westen tot in het eindeloze voortzet. Het communiqué van Jalta verandert daaraan niets. **Wij hebben in deze oorlog zoveel verloren, dat ons bijna alleen nog onze militaire krachten en de idealen resteren, waarvoor wij strijden.**

Die mogen wij niet prijsgeven. Zij zijn de voorwaarde voor ons bestaan en daarmede de vervulling van onze historische plicht".

Hiermede werd door Goebbels het Russische leger bedoeld. Nu zal ieder weldenkend mens toegeven, dat er — op het hoogtepunt van de hongerwinter 1944-1945 — met de verantwoordelijke redactie van zulk een blad, iets niet in orde was.

Maar als de plaats gehad hebbende zuivering is geschied en aangenomen moet worden, dat het onderzoek niet lichtvaardig is geweest, dan moet de zaak ook als afgedaan worden beschouwd en mag niet worden nagetrapt.

Indien echter een plaatselijke collega van zulk een blad, de wederverschijning van het andere met een soort argwaan begroet en plotseling aan de materiële basis van de Nederlandse Vennootschap tornen wil om tegelijkertijd zichzelve de pluim van een zuiver idealisme op de hoed te zetten, dan begint dat voor ons een weinig op „broodnijd" te gelijken en dat mag er heus niet bij zijn.

Zeker, wij aanvaarden ten volle de waarlijk ideële bedoelingen van vele illegale bladen, maar dat de thans, als bovengronds erkende stroom van kranten, alle uit overwegingen van puur idealistische aard haar bestaan voortzetten, neen, dat wil er bij ons niet in!

Waarmede wij maar willen zeggen, dat er nog heel wat addertjes in het hoge gras van de na-oorlogse nationale perstuin schuil gaan.

Persoonlijk doet het ons genoegen onder de verschijnende dagbladen weer oude en vertrouwde namen als de Maasbode, de Tijd, het Algemeen Handelsblad en de — thans— Nationale Rotterdamsche Courant te zien.

Zijn wij soms een klein beetje conservatief geworden of lijkt dat alleen maar zo?

Een reddingsploeg van mijnwerkers in volledige uitrusting marcheert door de straten van New Kensngton, Pennsylvania, ter ere van wijlen John Mitchell, den gewezen Voorzitter van de Bond der Verenigde Mijnwerkers. Op het ogenblik zijn 400.000 mijnwerkers in staking in de Verenigde Staten.

ONS KONINKRIJK

NAAR JAVA.

Dr. Hubertus J. van Mooks drie Indonesische adviseurs zijn Dinsdag per vliegtuig naar Nederlands Indië vertrokken. Dr. Van Mook zelf zal aanstaande week naar Java vertrekken.

LOGEMANN ZAL INLICHTINGEN VERSTREKKEN.

Heden zal Prof. J. H. A. Logemann, Minister van Overzeese Gebiedsdelen, in de Tweede Kamer een regeringsverklaring afleggen over de Indonesische quaestie en biezonderheden verstrekken over de besprekingen die plaats hadden te Londen. Maandag zal de bespreking van de regeringsverklaring plaats hebben en de Kamerleden zullen gelegenheid hebben voordien kennis te nemen van het verslag van de Comissie van Poll.

COMMUNIQUÉ VAN WOENSDAG.

Het Indische communiqué van Woensdag luidt:

„Nederlandse troepen doorzochten de kampongs bij Bandoeng en ontdekten daar voorraden van munitie, speren enz. Buiten Lembang stootte de patrouille op acht wegsperringen. De artillerie stopte het mortiervuur dat de Brits Indische stellingen bij Padalang beschoot. Ook het mortiervuurr op de Nederlandse stellingen bij Semarang werd tot zwijgen gebracht door Nederlandse artillerie.

Een Nederlandse patrouille die een bende extremisten uiteen dreef is langs twee kanten aangevallen door 150 Indonesiërs. Zij kon onder dekking van artillerie en mortiervuur terugtrekken. Een Nederlands bataljon rukte in de streek van Soerabaia op zonder tegenstand te ondervinden. Op Bali zijn dertien terroristen en twee Japanners aangehouden" (Aneta).

ONBEKEND LOT.

Het lot van den Indonesischen Gouverneur van Sumatra is nog steeds niet bekend. Sommigen menen, dat hij naar Atjeh is gevlucht terwijl anderen van oordeel zijn dat hij vermoord is. Extremisten hebben handgranaten geworpen in het Rapwi-kamp te Medan; er vallen geen slachtoffers te betreuren (Aneta).

GEËVACUEERDEN UIT JAVA'S BINNENLAND.

Op 25 April kwam de eerste trein aan met geëvacueerden uit het Javaanse binnenland, die volgens een Indonesisch-Brits plan van Cheribon naar Batavia werden gevoerd. De vreugde van deze mannen, vrouwen en kinderen, die eerst door de Japanners en toen door de Indonesiërs gevangen werden gehouden gedurende meer dan vier jaren en die nu weer ineens in volle vrijheid kwamen, werd enigszins getemperd door het feit, dat 250 hunner lotgenoten in Cheribon onder twijfelachtige omstandigheden moesten achterblijven.

De achtergebleven groep bestaat uit 150 mannen tussen de 16 en 60 jaar en hun vrouwen en kinderen die weigerden van hun mannen en vaders gescheiden te worden.

Toen de trein het Maggarai-station binnenliep, verklaarden enkele passagiers dat Generaal Majoor Didi Kartasamita van de Tri, die het transport regelde, gezegd had, dat de 250 vrijwillig hadden geweigerd deel uit te maken van het convooi. De geëvacueerden zeiden dat deze verklaring onjuist was, daar de 150 achtergebleven mannen niet mochten meegaan en de vrouwen en kinderen geweigerd hadden alleen te vertrekken.

Verschillende vrouwen vertelden hoe haar echtgenoten door Indonesische extremisten werden vermoord op 12 October, nadat zij eerst waren gearresteerd door leden van de extremistische jeugdorganisatie, die bij deze gelegenheid werden vergezeld door Indonesische politiemannen. Men had deze mannen wijs gemaakt, dat zij slechts voor korte tijd zouden aangehouden blijven en dat zij, na ondertekening van een document dat zij de Indonesische republiek erkenden, weer vrijgelaten zouden worden.

De mannen tekenden deze papieren onder dwang, werden vrijgelaten, maar drie dagen er na weer aangehouden en naar een onbekende bestemming gevoerd. De dag er na kregen de vrouwen bericht, dat haar echtgenoten overleden waren en begraven; nog later eisten de Indonesische autoriteiten de getekende documenten op; een van de vrouwen wist een dergelijk document te behouden en toonde het bij aankomst.

Toen enkele geëvacueerden hun geschiedenis hadden verteld voor een microfoon stapte Generaal Majoor Kartasamita voor de micro en zeide, dat deze „moordgeschiedenis" leugens waren. „Wij hebben deze mensen beter eten gegeven dan wij zelf hadden", zeide hij.

Journalisten, die de trein tegemoet waren gegaan tot Klender, een 15-tal kilometers van Batavia, zagen de verlichting van de geëvacueerden toen zij de eerste Nederlandse soldaten zagen, de manschappen van het 8e regiment infanterie. De soldaten deelden sigaretten uit aan de evacuees. Voor velen was dit het eerste ogenblik van echte vrijheid sedert de val van Indië in Maart 1942.

Onder de geëvacueerden waren vele mannen, die na de Japanse overgave van Bandoeng, waar zij gevangen werden gehouden, wisten te ontsnappen en naar Cheribon gingen waar hun gezinnen zaten. Bij hun aankomst daar werden zij echter gegrepen door de Indonesiërs en weer gevangen gezet. Zij hadden reeds het ergste meegemaakt, maar de nieuwe aanhouding werd ook een nieuw drama.

Vele vrouwen bevonden zich onder de reizigers, die haar echtgenoten in October hadden zien wegvoeren en nooit meer weerkeren. Andere vrouwen hadden haar kinderen achter moeten laten op aandringen van haar echtgenoten, omdat deze na de bezetting eerst door de Indonesiërs waren aangehouden en dus geen recht op evacuatie hadden. De meesten verklaarden dat de voeding niet slecht was geweest. Het meest hadden zij geleden toen de Indonesiërs twee maanden geleden alle mannen in de gevangenis opsloten en de vrouw naar kampen zonden. De behandeling in kampen en gevangenissen was grotendeel afhankelijk van de leiders dier inrichtingen.

De bewakers deden pogingen om vriendelijk te zijn, maar durfden niet omdat zij anders werden aangebracht. De hygiënische omstandigheden waren niet goed; er was gebrek aan medicijnen en er waren geen geneesheren. Bijna allen waren zonder geld en met de keding was het zeer slecht gesteld. De geëvacueerden zijn nu tijdelijk in kampen ondergebracht.

DRIE JAPANNERS ZULLEN TERECHT STAAN.

Ten minste drie Japanners zullen terecht staan wegens het ter dood brengen van Indonesiërs, die als dwangarbeiders naar Indo-China werden gevoerd.

BOTSING BIJ PINRANG.

Een Nederlandse onder-officier en een soldaat zijn gedood, toen een patrouille onverhoeds op een bende plunderaars stootte nabij Pinrang, ten Noorden van Makassar. Twee plunderaars werden hierbij gewond (Aneta).

DIENSTPLICHT, NIET VOOR INDIË?

Ruim honderd Nederlanders, die waren opgeroepen voor militaire dienst in Nederlands Indië, hebben een brief gericht aan den Minister voor Oorlog, Mr. J. Meynen, waarin zij mededelen, dat zij niet willen gaan. De ondergetekenden vestigen de aandacht op de artikelen 192 en 35 van de dienstplichtwet, die bepalen, dat er geen militairen naar Nederlands Indië, Suriname en Curaçao kunnen worden gezonden zonder hun toestemming, die zij niet willen geven. Zij verzoeken den Minister hun oproepen in te trekken, vrijstelling van militaire dienst te verlenen en toekenning van verlof in afwachting van een beslissing.

JAPANS GEKNOEI.

Volgens berichten uit betrouwbare bron hebben Indonesische autoriteiten de aanhouding gelast van twee **Japanners, die er** van verdacht worden terroristenbenden te leiden. (Aneta, Batavia, 1.5).

HET TOESTEL WIERP BLOEMEN.

Slechts één van de zeven Britse Lancasters die het uitwerpen der voedselpakketten, een jaar geleden, Maandag zouden herdenken door een vlucht te maken over de destijds bezochte steden, is opgestegen.

Dit toestel wierp bloemen en een brief van Lord Tedder aan de Koningin boven Soestdijk uit. De zes andere toestellen moesten wegens het slecht weer aan de grond blijven. (Aneta)

De verpleegster Jewel Pennington in het Gallinger Hospitaal te Washington D.C. houdt de kleine „Johnnie Doe" in de armen, die in de Kerk van de Heilige Maria te vondeling gelegd werd door een meisje uit het Zuiden. De moeder liet een briefje achter bij het kind, waarin zij uiteenzette waarom zij het kind te vondeling legde.

DE HEER EN MEVROUW
Grootings—Craanberg
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter,
EVELINE MARIA
Steenrijkstraat 43. 2 Mei '46.

België lokt den Nederlander

Zwarte markt met zwarte franken.

De wachtkamer van het Deviezen-instituut in Amsterdam zit vol mensen, mensen met lijdzame gezichten, die het zich op ongemakkelijke stoelen zo gemakkelijk mogelijk hebben gemaakt of tegen een muur hangen. En wachten, wachten. Maar tevergeefs. De Staat der Nederlanden is met niets zo zuinig als met deviezen.

Aan de paspoortenbureaux staat men in rijen, er is een onbedaarlijke belangstelling voor passen. Sedert het bericht, dat voor België geen visum meer nodig zou zijn is de drukte in die wachtkamers en op die bureaux meer dan verdubbeld. In Amsterdam worden regelmatig per dag tweehonderd passen aangevraagd, in een stadje als Oudenbos — vertelt men mij — waren het er op één dag driehonderd en in Maastricht vijfhonderd. Zeer vele Nederlanders schijnen ontdekt te hebben, dat een reisje naar België onnoemelijk zou bijdragen tot hun levensgeluk, aldus „Het Parool".

En in Nispen in de Brabants-Belgische zone waar ik het ouderwetse douane-grenskantoortje ben binnengestapt, wuift een goedmoedig douanier afwerend met de hand, hij heeft niets te vertellen. Wat zou er te vertellen zijn? Ze doen daar hun werk aan de grens, zoals ze dat altijd hebben gedaan. Zij hebben hun voorschriften en daar handelen zij naar. „Waakzaam en voorzichtig, meneer", betoogt hij, „dat is ons devies".

Hij staat op, hij is een boom van een kerel, die het schemerige hokje bijna geheel vult. Het is er behaaglijk warm, sinds kort weer. Ook hier zat men lang in de kou en douaniers zijn óók nachtwakers. Ik vraag hem of het grensverkeer dukker is geworden met die afgeschafte visa, en hij zegt jawel. Ik vraag hem er achteraan of hij gelooft, dat het straks zeer biezonder druk zal worden — Hm, zegt hij.

Geheim der dertig gulden.

Als ik hem dan vertel dat ettelijke Nederlanders dat Belgische reisje muurvast in hun hoofd hebben en hun paspoort op zak, steekt hij een langzame wijsvinger op en zegt dat het moeilijkheden zal meebrengen. Het geld! Weinigen krijgen vergunningen voor deviezen, weinigen hebben familie of kennissen aan de andere zijde van de grens. Hoe moeten zij aan geld komen?

De zaak zit zo. De reiziger, die gewapend met een geldig paspoort België in wil, mag ten hoogste een bedrag van dertig gulden meenemen. De som, die hij bij zich heeft, dient hij aan te geven op een formulier, dat door de douane met stempels wordt versierd en bij terugreis ingenomen. Maar aan dat geld mag hij niet raken. Hij mag het alleen met zich meedragen, opdat hij in Nederland terugkomend niet zonder duiten zit. Maar hu mag er geen stuiver van uitgeven.

Betekent dit dus, dat wie „zomaar eens" naar België wil, zijn reisje in duigen ziet vallen? Dat zou het inderdaad betekenen! De man op wien aan de overzij van de grens op een tolerabele manier geen Belgische frankskens liggen te wachten zou door België moeten gaan lopen, omdat hij geen geld voor het trammetje heeft en aan het eind van de dag van de graat zou vallen omdat hij zelfs geen kop soep kan bekostigen.

Maar de Nederlanders die men in België tegenkomt — en het zijn er talloze! — kunnen meer bekostigen dan een kop soep. Hoe zij aan franken komen, zou men een open vraag kunnen noemen, maar zo heel open is die vraag toch ook weer niet. Er zijn bereidwillige lieden genoeg en ook vele wisselkantoren om u voor uw Nederlandse guldens franken te verstrekken: de officiële koers is 16 franken voor een gulden, maar zij geven er u maar 10 en volgens laatste informaties soms zelfs maar 9. Zwarte franks, maar ze gaan dan ook van de veronderstelling uit dat er ook een zwart kantje aan de gulden zit.

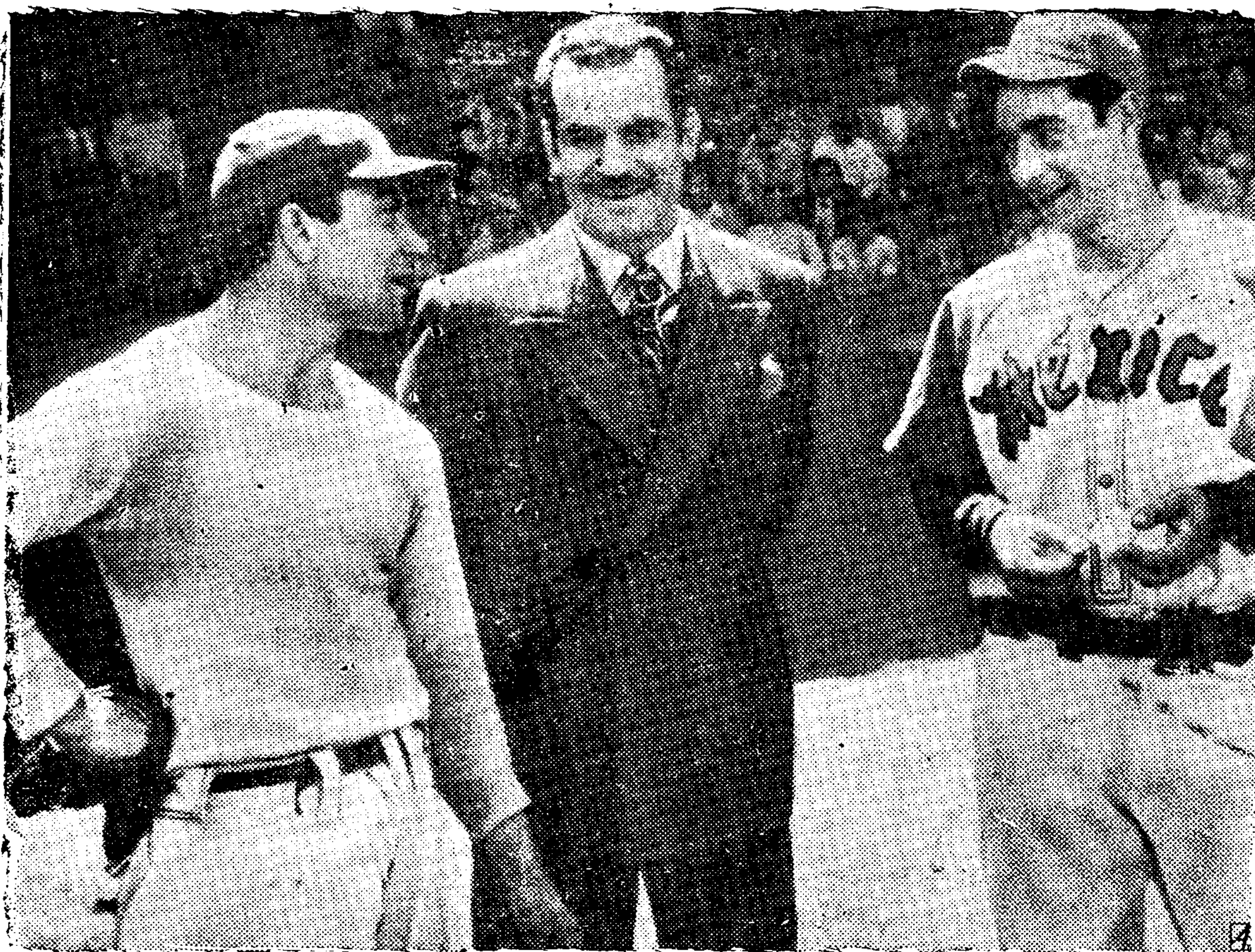
Een frank van een dubbeltje is een dure frank in een land als België, dat ook met hagelwitte franken voor gewone Nederlanders onbetaalbaar is.

Een ander mens.

Maar een Nederlander in België, in het land, waar alles te kopen valt is geen gewone Nederlander. Hij is een ander mens. Ook de meest bezadigde figuren worden aangegrepen door een koopwoede en werpen met franken om zich heen als Zwarte Piet met pepernoten. Het moet een soort psychose zijn die dan ook wel weer enigszins verklaarbaar is.

In Antwerpen en vooral in Brussel kan men alles verwerven, wat men verwerven wil ondergoed en bovengoed, leren tassen en vulpenhouders, men kan in schitterend verlichte eethuizen de meest exquise en uitzonderlijke maaltijden doen samenstellen, uit de étalages lonken u heerlijkheden toe, waarvan ge het bestaan sinds lang vergeten was. En als ge uw schreden naar de Rue de Radisbuurt richt, duizelt het u geheel. Daar heeft de giftige bloem van de zwarte handel haar weelderigste bloei bereikt, ge kunt er u van top tot teen in het Amerikaans steken, ge ontmoet er dames met trossen fietsbanden aan de armen en volbeladen plateaux met hamspek, toiletzeep, bonbons en ge ontmoet er zesdubbeldikgeklede heren, van wien ge de textiel letterlijk „plukken" kunt. Het schijnt nu ietwat moeilijk te zijn aan dit schouwspel met een geamuseerde glimlach voorbij te gaan. Ook al zijn al deze zaken peperduur.

Onze douaniers langs de Belgische grens zouden straks nog wel eens een zeer zware taak kunnen krijgen. Want ook zonder de nodige deviezen zal men de grens over willen. Het verhaal der schier on-aardse verlokkingen, die België te bieden heeft, is voor weinigen een geheim, en wat vragen wij ons in gemoede af, zal er dan terechtkomen van die onnozele dertig gulden, die men nog mee terug moet brengen ook!

Jorge Pasquel (midden), Voorzitter van de Mexicaanse honkbalbond, praat met twee van zijn „refugiés" uit de georganiseerde honkbalbeweging in de Verenigde Staten — Danny Cardella (links), oudlid van de New York Giants, en Luis Olmo, vroeger van de Brooklyn Dodgers. De foto werd gemaakt in Mexico Stad.

SPORT

K.S.C.

Wandelen.

Het Bestuur van de Katholieke Sport Centrale wekt alle aangesloten verenigingen op deel te nemen aan de Nationale Wandeltocht van Zaterdag as.

HET VOETBALTOURNOOI.

Uit „Het Nieuws" van Suriname moeten wij de samenstelling van het spelrooster voor de interlanden-wedstrijden, die over enkele weken door de C.V.B. georganiseerd zullen worden, vernemen. Hier heeft de C.V.B. dit nog niet bekend gemaakt.

Het rooster is dan als volgt: 26 Mei Aruba — Curaçao, 30 Mei Suriname — Colombia, 1 Juni Aruba — Feyenoord, 2 Juni Curaçao — Colombia, 5 Juni Aruba — Suriname, 9 Juni Feyenoord — Curaçao, 10 Juni Aruba — Colombia, 12 Juni Feyenoord — Suriname, 15 Juni Curaçao — Suriname, 16 Juni Feyenoord — Colombia.

Naar ons door de C.V.B. wordt medegedeeld heeft hij voor het Surinaams elftal passage geboekt bij de K.L.M. voor 20 Mei as.

CURAÇAO

PERSONALIA.

— De heer John Horris Sprockel herdenkt heden de dag, dat hij 35 jaren geleden onderwijzer werd.

— Mevrouw Helen Capriles, echtgenote van Dick Capriles, de heer en mevrouw Milton Maduro, de heer Montefiore Maduro en de heer en mevrouw Frank Mendes Chumaceiro zijn naar New York vertrokken.

— Van de hand van den redacteur van Boletin - Comercial-Handelsblad, Isidoor Bloch verschenen een artikel in het Noord-amerikaanse tijdschrift 'Neighbors', uitgegeven door het Inter-amerikaanse Centrum te St. Louis, waarin de schrijver uiteenzet hoe de betrekkingen tussen Noord- en Zuid-Amerika steeds nauwer worden, doordat men in het Noorden veel nodig heeft wat het Zuiden rijk aan mineralen, kan leveren, terwijl het Noorden kan exporteren naar het Zuiden. Een foto van den heer Bloch verlucht deze bijdrage, die zowel in het Spaans, Engels als Portugees is opgenomen.

— Koning Feisal II van Irak wordt heden elf jaar oud. Zijne Majesteit vermelde zich in de Tuin van Eden. Haar vader, Koning Ghazi is op 22-jarige leeftijd door een auto-ongeluk om het leven gekomen.

GESLAAGD.

Examens L.O. St. Maarten April 1946.

Examen voor de acte **Handwerken voor Meisjes.** Geëxamineerd: 1 candidaat; geslaagd: Mejuffrouw Modesta de Weever.

Examen voor **Hulponderwijzer(es):** Geëxamineerd: 3 candidaten; geslaagd: de dames Dorothy Hughena Wathey en Angela Modesta de Weever; en de Heer Julian Peter Conner.

Uitslag van de examens **Engelse** en **Nederlandse Handelscorrespondentie**, uitgaande van de „N derlandse Associatie voor Practijkexamens" te Amsterdam, gehouden op Curaçao op 25 en 26 Maart 1946.

Examen Engelse Handelscorrespondentie: Geëxamineerd: 3 candidaten; afgewezen 2; geslaagd 1, t.w. Mejuffrouw Jacoba Antonia van den Berg.

Examen Nederlandse Handelscorrespondentie: Geëxamineerd: 1 candidaat: geslaagd: Douwe Henk Ringnal.

LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

29 April: Corry Gordon, Morales Salas, Ramchant en Kiskinchand Daryanani; Jacques de Jong, Francsco v.d. Linde, Cornelis A. Vis, George Veira, Isidore M. Rosenda, Renald I. en Baby Luisa M. Winklaar: Fanny, Luis en Ligia Oduber: Florencio Tromp, Jorge Salas, Gregoria P. Figueroa, Elsa Ecury, Carlos en Guillermina C. Cristobal; M. C. Alex Royer, Hypolita Moral, Rafael Alvarez Ledesma, Granville Richards, Virginia, Baby Vera en Maria Martis.

30 April: Antoinette Kusmus, Domingo C. Manuela, Jose G. Goeloe, Stephanus Tromp, Pieter Winklaar, B. Martis, G. Ortiz, Leon Prince Jr., Basilia Martis, Francisco Marta, Adelaida Halanco, Laurenso Pietersz, A. Ch. Priem, Emilio T. Kock, Jan Lio, Jan Li, Adrianus Spanjaard, Karel van Riessen, Frank L. Maduro, Govert Ginsberg, J. H. Eman.

Aruba — Curaçao.

29 April: Rudolf E. C. Doth, Dolorita Bito, L. C. Kwartsz, Rosa E. Rils, J. H. Eman, Fernando en Lucilla Marchena; Francisco v.d. Linde, C. A. Vis, Parker, Faustina en Frits Bomba; Julio Geerman, A. Ch. Priem, Jacques de Jong, Elias St. Jago, Fernand Aragon, Enriquez Ortiz, Leon Prince, Juan Lionarons.

30 April: Maria E. F., Elizabeth F., Theodora C. M. en Cornelis F. Peeren; W. R. Schlageter, D. J. Eilke, Mariana en Johannes J. M. Cools; Bert, Rene, Maartje en Anton P. C. Congriep; Inez, Hendrika, Hendrika en Jan H. Koster; George Veira, Dick Leanez, Rosa Minor, Emelia C. Bommel, Mario M. Boekhoudt, Hubert Dennert, Johan van Bochoven, Conny Arias, Oscar Henriquez, Lionel Harms, H. D. en Eveline Rodriguez; Jules G. Rooder, Gregoria Peralta de Figueroa, Alberto A. Barsch, G. Gingsberg, Olga Fuhrmann, C. A. Irausquin, M. S. Kuiperi, G. F. en C. Firnhaber; Johan Mietes, Margo Wever, Miguel Felipe, Pieter J. Lampe, George Erickson, Acinto Rosenberg.

Curaçao — Barranquilla.

30 April: Juana Castro, Alejandro Orelano Zudiga Emilio Mariz Africano, Celedon Rincon Guevara, Roberto Campbell, Ramiro Sarmiento.

Curaçao — Bonaire.

29 April: F. Fullinck, Nicasia A., Elsie, Carlos, Greta en Donald Boekhouder; Cornelia Félida, Louisa Eugenis, Domingo Bermudez, Lelia, Juan en Eulogio Pourier; Elsie Krugers.

30 April: J. Evertsz, F. Martis, J. L. Winklaar, Evelina en Johanita Rodriquez.

Bonaire — Curaçao.

30 April: M. de Later, Thelmo Elizabeth, Madelena van Evk, Ramon Link, Enriqueta, Sefora en Mervis Pijpers; Romance Josepha.

Op doorreis naar Aruba: Antonio Statie.

Curaçao — Kingston.

30 April: Eileen M. Ferreira.

Curaçao — La Guayra.

29 April: Wilhelm Muskus, Sarah Villalobos, Clara en Frieda Faerman.

30 April: Crispulo Medina Hernandez, Federico Ortega, Alberto J. en Virginia Plaza de Izquierdo; Celestino Gonzalez Mata, Rafael M. A. Aular, Carlos Sintiago Perez, Aristides Moreau, Guillermo Alvarez Piña, Jose M. Paredes, Luis en Olga de Laya; Luis H. Lairet, Alfredo Hernandez, Pedro Enrique Feraza, Diego Garcia G., Gustavo Martis E., Felix Martinez E., Augusto en Carmen de Manso; Teodoro Mendez.

La Guayra — Curaçao.

30 April: Wilfred U. en Aurelia T. Achong; Ernesto Romero, Gregorio Martinez, Virginia Guerra, Genaro Alvarez, Hendrik I. Nederhorst.

Curaçao — Miami.

30 April: Silvius E., Ana en Irseline v.d. Veen Zeppenfeldt.

Miami — Curaçao.

30 April: Alber E. Newton.

Een brandweerman (midden voorgrond) overhandigt een pakje aanen militairen politieman na het gevonden te hebben in het wrak van een legervliegtuig dat neerstortte nabij Chicago, Ill. De twee leger-officieren in het vliegtuig werden gedood en een onbekend aantal bewoners van de buurt werd gewond. Andere brandweerlieden richten een bran lslang op het smeulende wrak.

De Algemeen Militair Commandant te Curacao maakt bekend:

A. dat verzoeken om uitstel van inlijving en opkomst ... schutterplichtigen van de jaarklasse 1927 welke op 1 Juli a.s. zullen worden ingelijfd, uiterlijk 15 Mei a.s. kunnen worden ingediend:

Op Curaçao:	bij den Algemeen Militair Commandant.
Op Aruba:	bij den Commandant Infanterie Aruba.
Op Bonaire	bij den Detachementscommandant Militaire Politie troepen aldaar.

B. dat verzoeken voor VERLENGING van uitstel van inlijving en opkomst van de jaarklassen 1917 — 1918 — 1919 — 1920 — 1921 — 1922 — 1923 — 1924 — 1925 — en 1926 ... vóór 15 Mei kunnen worden ingediend bij bovengenoemde instanties.

Vrij... De F... Parij... Tojo...